

Da der stadig udvikles nye boformer m.v., der træder i stedet for de velkendte institutionsformer m.v. efter bistanndsloven, foreslås det endvidere, at ophold i bolig, bofællesskab m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med ophold i institution m.v. også skal medføre, at den tidligere opholdskommune bibeholder administrations- og betalingsforpligtigheden.

Herudover foreslås det, at kommunerne får mulighed for at aftale refusion af social pension for personer, der har ophold i institutioner, boliger m.v., der ikke er omfattet af lovens § 58.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget indebærer ikke merudgifter for det offentlige under et og påvirker ikke de økonomiske forhold mellem staten og kommunerne. De økonomiske konsekvenser vil blive forhandlet med de kommunale parter.

Det vil betyde en væsentlig administrativ forenkling, at der gennemføres en begrænsning i kommunernes adgang til at kræve mellemkommunal refusion for krav efter bistanndsloven, der skyldes forhold, som ligger adskillige år tilbage.

Der er ingen nævneværdige administrative konsekvenser som følge af forslagens § 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 11, stk. 1, nr. 1, anses efter fast praksis at dække den situation, at en person under medvirken fra en anden kommune eller offentlig institution gennemfører uddannelses- eller beskæftigelsesmæssige foranstaltninger, der indebærer flytning til en anden kommune. Endvidere anvendes denne regel sammen med reglen i § 11, stk. 1, nr. 2, efter praksis, hvis ophold i institution, herunder f.eks. Kriminalforsorgens institutioner, sygehus eller lignende behandlingsinstitution afsluttes med, at den pågældende ved medvirken fra en anden kommune eller offentlig myndighed får selvstændig bopæl i den nuværende opholdskommune. Disse situationer er allerede beskrevet i Socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistanndslovens almindelige bestemmelser og i Socialministeriets cirkulære af 28. juni 1979 om bistand efter bistanndslovens afsnit I-VI til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap.

Det fremgår endvidere forudsætningsvis af afgørelser fra Den Sociale Ankestyrelse, at § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde anvendelse, når en person under medvirken af en kommune eller offentlig myndighed ta-

ger ophold i en anden kommune i et bofællesskab efter bistanndslovens § 68.

Da der alligevel har været en vis usikkerhed om denne fortolkning, foreslås det at præcisere i § 11, stk. 1, nr. 1, at reglen også omfatter bofællesskaber efter § 68.

Bestemmelsen foreslås endvidere udvidet til også at omfatte de situationer, hvor personer, som får hjælp til betaling efter § 48, stk. 4, af meget omfattende og kostbare plejeforanstaltninger i eget hjem – i praksis kaldet hjælpeordninger – efter § 48, stk. 4, flytter til en anden kommune.

Udvidelsen vedrørende § 48 tager direkte sigte på de såkaldte hjælpeordninger, som ydes efter § 48, stk. 4, og som er beskrevet i Socialministeriets vejledning om hjælp efter bistanndslovens § 48 af 3. juli 1987.

Formålet er at gøre det lettere for en lille gruppe stærkt handicappede personer at flytte til en anden kommune med sikkerhed for, at hjælpen, som de er helt afhængige af, ikke ophører p.g.a. flytningen.

Forslaget gælder kun ved medvirken fra en kommune eller offentlig myndighed. Når en person selv vælger at tage ophold i en anden kommune, frigøres en tidligere opholdskommune for betalingsforpligtelsen.

Til nr. 2

Forslaget skal give adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune, når personer, som foreslået under nr. 6, får ret til at flytte til et bofællesskab i en anden kommune, når ganske særlige forhold taler for det, i lighed med retten for beboere på en § 112-institution til at kunne flytte til en institution i en anden amtskommune. Se nærmere under bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 3

Der er ved lov af 23. marts 1992 gennemført en regel om, at kommuner kan aftale, at fraflytningskommunen fortsat afholder udgifterne til bistand, når en person flytter til en ældrebolig i medfør af lov om boliger for ældre og personer med handicap m.v., i en anden kommune.

Efter den gældende regel i bistanndsloven kan kommunerne træffe en aftale, der gælder, så længe personen bor i en af de omhandlede boliger. Der har imidlertid vist sig behov for, at der også kan indgås en aftale, der omfatter den situation, at en person med stort plejebæhov efterfølgende optages i et plejehjem. Det foreslås derfor, at § 11, stk. 2, ændres, således at kommunerne har mulighed for i aftalen at